

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 4 แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม มาตรา 80 (3) และ (4) รัฐต้องดำเนินการตามนโยบายฯ ดังนี้(3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม [1] คุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา นำคน ไปพัฒนา สังคมและ สร้างสรรค์สังคมเพื่อพัฒนาชาติ ด้วยการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่ อาชีพและให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของประเทศจะต้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพของ การอาชีวศึกษาให้เป็นผู้ดำเนินการจัดการศึกษาวิชาชีพ[2] สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามี หน้าที่พัฒนาเสนอ นโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้อง กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ [3] การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญา ไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไป ประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ [4] หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนทางเทคโนโลยีในยุค โลกาภิวัตน์ เพื่อผลิตกำลังคนระดับผู้ชำนาญการที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและ สังคม สามารถเป็นหัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการได้ โดยมีจุดมุ่งหมายให้สามารถบูรณาการ ความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่างๆนำไปประยุกต์ในงานอาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิตมีจุดประสงค์ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปฏิบัติงานระดับช่างเทคนิค ผู้ควบคุมงาน และผู้ช่วยวิศวกร โดยต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษา สังคม มนุษยศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สามารถวิเคราะห์แก้ปัญหา สร้างสรรค์และนำเทคโนโลยี มาใช้ในการพัฒนางานด้านเทคนิคการผลิต โดยต้องมีมาตรฐานวิชาชีพในการแก้ปัญหาโดยใช้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและกระบวนการแก้ปัญหา[5]

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล มีแบบแผน เป็นระเบียบ สามารถวิเคราะห์ปัญหา และสถานการณ์ได้ถี่ถ้วนรอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์วางแผนตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ สามารถคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข [6] สอดคล้องกับ สุวรร กาญจนมยุร[7] ที่กล่าวว่าคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทางสมองในด้านความคิด การให้เหตุผลและการแก้ปัญหามีระบบ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นความรู้พื้นฐานของวิชาการแขนงต่างๆ เป็นเครื่องมือที่นำความจริงก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเป็นพื้นฐานของการค้นคว้าวิจัยทุกประเภทและคณิตศาสตร์ยังเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์เพราะคณิตศาสตร์ช่วยพัฒนาความคิดได้อย่างมีระบบ มีเหตุผล แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น [8]

วิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 เป็นรายวิชาที่บรรจุในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคการผลิต รหัส 3100-0101 ในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน เป็นรายวิชาทฤษฎีที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ทางวิศวกรรมโดยใช้หลักสถิติศาสตร์และเวกเตอร์ช่วยเกี่ยวกับ ระบบของแรง ชนิดของแรง โมเมนต์และแรงคู่ควบ สมดุล แผนภาพวัตถุอิสระ โครงสร้างและหลักการวิเคราะห์เบื้องต้น แรงกระจาย สถิติศาสตร์ของไหล จุดเซนทรอยด์ ค่าโมเมนต์ความเฉื่อย ความเสียดทาน การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์วิศวกรรม ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพโดยใช้เวลาเรียน 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ [5] วิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม 1 เป็นสาขาหนึ่งของวิทยาศาสตร์กายภาพ ที่ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์มาคำนวณ หรือวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ในทางกลศาสตร์แบ่งได้ 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) การแปรสภาพความเป็นจริงของปัญหาซึ่งอาจซับซ้อนมากมาเป็นเครื่องหมายหรือสมการทางคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นปัญหาทางวิศวกรรมศาสตร์ 2) การคำนวณคำตอบหรือแก้สมการซึ่งเป็นปัญหาทางคณิตศาสตร์ 3) การแปลความหมายของคำตอบทางคณิตศาสตร์ให้เป็นภาษาของวิศวกรเพื่อนำไปใช้ในสภาพความเป็นจริงซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของวิศวกรรมศาสตร์ กลศาสตร์วิศวกรรม1 เป็นพื้นฐานที่วิศวกรทุกคนต้องเรียนรู้และเข้าใจเป็นอย่างดีเพราะต้องนำไปใช้ในการคำนวณออกแบบด้านต่างๆ หรือค้นคว้าวิจัยอยู่ตลอดเวลา [9]

จากสภาพการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่าการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม 1 ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จากการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านมาพบว่านักศึกษาส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบแรง (Force Systems)

ไม่ผ่านเกณฑ์ ทำแบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจหลักการคำนวณ ที่กล่าวมาข้างต้นย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าควรรหาทางแก้ไขปรับปรุง ส่งเสริมให้นักศึกษาที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวจึงได้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากนั้นการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ได้แก่ ความแตกต่างทางร่างกาย เพศ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะ ความแตกต่างทางด้านปัญญาจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิมและเจตคติ การรับรู้ของผู้เรียนต่อการสอนของครู มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการสอนของครู โดยครูจำนวนไม่น้อยที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางผูกขาดการถ่ายทอดความรู้ เน้นการท่องจำ การให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ค่อยสอนให้นักเรียนคิด และวิเคราะห์ [10] สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วินัย สายสุด [11] พบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู

แนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นทำได้หลายวิธี ที่สำคัญคือ การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยผู้สอนต้องปรับวิธีการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น เน้นกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล มุ่งให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และรู้จักแก้ปัญหา [12] การที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนแบบยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางไปสู่วิธีการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการเรียนรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์และรู้จักแก้ปัญหาด้วยตัวเอง[13]

สำหรับวิธีการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในปัจจุบันมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีสอนแบบวรรณิ วิธีสอนด้วยกระบวนการเรียนการสอนแบบเรียนเพื่อรู้แจ้ง วิธีสอนแบบสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ วิธีสอนแบบใช้เกม วิธีสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูป วิธีสอนแบบถามตอบ นอกจากนี้ยังมีอีกหลายวิธี โดยวิธีดังกล่าวมีผู้วิจัยเป็นจำนวนมากซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยพบว่าเป็นวิธีที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น [14] สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชวุฒ อินทวงศ์ [15] พบว่าการสอนด้วยวิธีสอนตามรูปแบบแก้โจทย์ปัญหา ผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนด้วยวิธีสอนตามรูปแบบปกติ

นอกจากวิธีสอนที่มีผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่ายังมีวิธีอื่น ๆ อีกมาก โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL ซึ่งเทคนิค KWDL นี้จะฝึกให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์โจทย์ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนละเอียดถี่ถ้วน และทำให้ผู้เรียนเข้าใจโจทย์ปัญหาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังฝึกให้ผู้เรียน

หาวิธีแก้ปัญหาได้อย่างหลากหลาย อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวันของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ขั้นตอนในการแก้โจทย์ปัญหา ด้วยเทคนิค KWDL มี 4 ขั้นตอนคือ [16]

1. K (What we KNOW) เรารู้อะไรหรือโจทย์บอกอะไรบ้าง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องอ่านอย่างวิเคราะห์และรวบรวมสิ่งที่โจทย์บอกให้
2. W (What we WANT to know) เราต้องการรู้อะไร ผู้เรียนต้องหาสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบหรือ ปัญหาของโจทย์ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องตอบให้ได้ว่าโจทย์ต้องการให้เราทำอะไร
3. D (What we Do to find out) เราทำอะไร อย่างไร หรือดำเนินการตามกระบวนการแก้โจทย์ปัญหา เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องลงมือแก้ปัญหา
4. L (What we LEARNED) เราเรียนรู้อะไรหรือคำตอบที่ได้และบอกวิธีการคิดคำตอบอย่างไร

KWDL จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสติปัญญา ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะทางสังคมถ้าจัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม ฝึกความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกให้ช่วยกันระดมความคิด การวิเคราะห์ ซึ่งจะส่งผลให้เป็นผู้ที่สามารถทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและเป็นนักแก้ปัญหาร่วมกันที่ดี [12] จากแนวคิดและเหตุผลที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าเทคนิค KWDL สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1สูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชานี้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงจะศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(force Systems) ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิตวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWDL กับการสอนปกติ และหาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงการเรียนการสอนที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 ใน เรื่องอื่นๆของนักศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการสอนแบบ KWDL วิชาคณิตศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

1.2.2 เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) ที่สร้างขึ้นตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2.3 เพื่อหาประสิทธิผลทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) ที่สร้างขึ้นตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) กับการเรียนปกติ

1.2.5 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) ที่สร้างขึ้นตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.3 สมมุติฐานงานวิจัย

1.3.1 นักศึกษาที่เรียนโดยชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) สูงกว่าการเรียนแบบปกติ

1.3.3 ประสิทธิผลทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)ตามเกณฑ์ $E_{\text{post}} - E_{\text{pre}} \geq 60$

1.3.4 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้ชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) อยู่ในระดับมาก

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1.4.1 ได้ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) ที่มีประสิทธิภาพ

1.4.2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 ในเรื่องอื่นๆต่อไป

1.4.3 เป็นแนวทางในการวิจัยด้านการเรียนการสอนในรายวิชาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น วิชา กลศาสตร์เครื่องกล เป็นต้น

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ประกอบด้วยสาขางานเครื่องมือกล และ สาขางานแม่พิมพ์พลาสติก ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 ปีการศึกษา 2554

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แบ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.5.2.1 กลุ่มควบคุมใช้จัดการเรียนการสอนแบบปกติ คือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สาขางานแม่พิมพ์พลาสติก ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จากวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่ไม่เคยเรียนเนื้อหา วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1มาก่อน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 22 คน

1.5.2.2 กลุ่มทดลองใช้สำหรับหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สาขางานเครื่องมือกล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง ที่ยังไม่เคยเรียนวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม 1 มาก่อน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 11 คน

1.5.3 เนื้อหาที่ศึกษาวิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 รหัสวิชา3100-0101 เรื่อง ระบบแรง (Force Systems) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคการผลิต สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหัวข้อดังนี้

1. การรวมแรง
2. เวกเตอร์
3. โมเมนต์
4. แรงคู่ควบ

1.5.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. ชุดการสอนแบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)
2. แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)

1.5.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems)
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)
3. ประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยใช้ชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)
4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้อของนักศึกษาโดยใช้ชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) กับการเรียนแบบปกติ
5. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)

1.5.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 ประกอบด้วย

1.1 แผนการใช้ชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง

(Force Systems)

1.2 ใบความรู้ แผ่นผัง KWDL (KWDL Chart) ใบงาน วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง(Force Systems)

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) เป็นข้อสอบแบบอัตนัยชนิดถามตอบ และแก้โจทย์ปัญหาโดยการคำนวณ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียน และ แบบทดสอบหลังเรียน

- แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems)

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยส่งเสริมทักษะและความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา อักษรย่อแทนคำว่า Know, Wan to Know, What We did และ Learned ที่แปลความหมายได้ว่า K คือเรารู้อะไรจากที่โจทย์กำหนดให้ , W คือ สิ่งที่โจทย์ต้องการทราบคืออะไรและมีการวางแผนในการแก้โจทย์ปัญหาจากสมการใด, D คือวิธีการดำเนินการในการแก้โจทย์ปัญหา, L คือคำตอบที่ได้และเราได้เรียนรู้อะไรบ้าง

1.6.2 ชุดการสอนแบบ KWDL หมายถึง เอกสารประกอบการเรียนวิชากลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWDL ประกอบในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.6.3 ประสิทธิภาพของชุดการสอน (Efficiency : E_1/E_2) หมายถึง คะแนนของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนรู้กับชุดการสอน แบบ KWDL วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง(Force Systems) ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของบทเรียนระหว่างกระบวนการ เป็นค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด

E₂ หมายถึง ประสิทธิภาพชุดการสอน แบบ KWDL หลังการเรียนรู้ครบทั้งวิชา คิดจากร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนครบทุกหน่วยการเรียนรู้ หรือทดสอบหลังเรียน

1.6.4 แบบฝึกหัด หมายถึง แบบฝึกทักษะทางการคิดคำนวณ โจทย์ปัญหา วิชากลศาสตร์วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) ในระหว่างการเรียนด้วยชุดการสอนแบบ KWDL วิชา กลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems)

1.6.5 แบบประเมิน หมายถึง แบบวัดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอน แบบ KWDL วิชา กลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) ในด้านเนื้อหาและด้านสื่อ

1.6.6 แบบทดสอบ หมายถึง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ ประเมินผลนักเรียนก่อน ระหว่างเรียน และหลังเรียนด้วยชุดการสอน แบบ KWDL วิชา กลศาสตร์ วิศวกรรม 1 เรื่องระบบแรง (Force Systems) และ กลุ่มการเรียนรู้แบบปกติเป็นข้อสอบแบบอัตนัยชนิด ถามตอบและแก้โจทย์ปัญหาโดยการคำนวณ

1.6.7 แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบวัดความคิดเห็นของนักศึกษา หลังจากการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน แบบ KWDL วิชา กลศาสตร์วิศวกรรม1 เรื่องระบบแรง (Force Systems)

1.6.8 ครู หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่สอนวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม 1

1.6.9 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคการผลิต วิทยาลัยเทคนิคอ่างทองที่เรียนในวิชา กลศาสตร์วิศวกรรม1 ระดับชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554

1.6.10 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่เกิดจากการเรียน การสอน การ ฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ของนักศึกษาวัดได้จากคะแนนที่นักศึกษาทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น